

Muszla ślimaka z gatunku *Pseudovertagus aluco* L., 1758

NUMER INWENTARZA:

CMM/DO/381

TYTUŁ:

Muszla ślimaka z gatunku *Pseudovertagus aluco* L., 1758

AUTOR:

Muzealium przyrodnicze

CZAS POWSTANIA:

1964-1974

RODZAJ:

Przyroda

DŁUGOŚĆ:

53 mm

WŁAŚCICIEL:

Narodowe Muzeum Morskie w Gdańsku

SŁOWA KLUCZOWE:

Muszla ślimaka

MIEJSCE POWSTANIA:

Gatunek występuje w dzielnicach: australijskiej i indopacyficznej

MIEJSCE POZYSKANIA:

Dar

MATERIAŁ:

Węglan wapnia, konchiolina

TECHNIKA:

Muzealium przyrodnicze

DZIAŁ:

Oceanografii

LOKALIZACJA:

Magazyn

OPIS:

Mocna muszla ślimaka z rodziny zawitkowatych o stromo opadających skrętach i płytkim szwie. Bardzo dobrze wykształcony spiralny szereg grubych guzów na obwodzie skrętu. Wrzeciono jest wygięte ze zgrubieniem na górnym końcu wargi wewnętrznej. Okrągła krawędź wargi zewnętrznej kończy się rynną syfonalną odgiętą ku górze. Na obwodzie skrętu guzy. Muszla kremowa z brązowymi punktami, liniami i znaczkami. Pochodzi z kolekcji подарowanej Muzeum przez Stefana Brąglewicza, członka Towarzystwa Przyjaciół Narodowego Muzeum Morskiego.

BIBLIOGRAFIA:

A.P.H. Oliver. Les coquillages marins du monde en couleurs. 1986

CKWS
CENTRUM KONSERWACJI
WRAKÓW STATKÓW

NARODOWE
MUZEUM
MORSKIE
w Gdańsku

WIRTUALNE
MUZEUM
MORSKIE

Copyright © 2016 Narodowe Muzeum Morskie w Gdańsku. Niektóre prawa zastrzeżone

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

Projekt Centrum Konserwacji Wraków Statków wraz z Magazynem Studyjnym w Tczewie – budowa infrastruktury kultury Narodowego Muzeum Morskiego w Gdańsku.

WSPARCIE UDZIELONE Z FUNDUSZY NORWESKICH I FUNDUSZY EOG, POCHODZĄCYCH Z ISLANDII, LIECHTENSTEINU I NORWEGII, ORAZ ŚRODKÓW KRAJOWYCH.

POLITYKA PRYWATNOŚCI